

GÜZEL MÜSLÜMAN

Nureddin Yıldız'ın 17.11.2014 tarihli (5.) Ankara Hacı Bayram Veli Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun

Değerli Müslüman Kardeşlerim,

Hepimizin dolaylı olarak bildiği bir hakikati hatırlatarak sözlerime başlamak istiyorum. İyi Müslüman olduklarına, Allah'ın ve peygamberinin şahit olduğu ashabı kiram, -Allah onlardan razı olsun- bugün bizim hocaefendi, âlim insan dediğimiz kimseler kadar bilgi birikimine sahip miydiler diye sorduğumuzda; belki beşi, onu, yüzü hariç, ashabı kiramın ciltler dolusu kitap okuyup, diplomalar, icazetler alıp âlim olduklarını söyleyemeyiz.

Aziz Kardeşlerim,

Uhud Dağı'nın eteklerinde, o dağdan daha ağır yüreklerle "buyur ya Resûlullah" diyen adamlar Kur'an'ın yarısını bile henüz görmemişlerdi. Çok daha açık olarak, anlaşılır bir rakam vereyim. Kur'an'ın "Allah onlardan razı olmuştur" dediği sahabeden on binlercesi, bizim çocuklarımızı yaz aylarında, camiye gönderdiğimizde öğrendikleri hacimde bir bilgi sahibi de değildiler. Ama onlar, Âdem aleyhisselamdan beri yeryüzünde yaratılmış, peygamberler haricindeki bütün insanlardan daha iyi bir kulluk yaptılar. Allah'ın peygamberler dışındaki en iyi kulları olarak Rabb'lerine kavuştular.

Kardeşlerim,

Tekrar ediyorum. Onların içinde, değil camilerde senelerce ayet-hadis dinleyen, yaz aylarında camide imam efendilerin öğrettikleri din bilgisi kapasitesinde bile bilgi sahibi olmayan, on binlerce cennet kuşu sahabi vardı. Herhangi bir sahabi, -belki Ebubekir ve Ali radiyallahu anhuma istisna olabilir- günlerce, aylarca Peygamber aleyhisselamın yanında kalıp ondan özel ders görme fırsatı, hiçbir zaman yakalayamadılar.

Ya filan yolculuğa giderken, develerinin yanından geçerken gördüler. Yahut filan konuşmayı yaparken, Cuma hutbesini irad ederken ya da bir ayetini açıklarken, on dakika Resûlullah aleyhisselatü vesselamı dinleyebildiler. O'nu merak edip iman etmek için gelenler de O'nunla saatlerce oturamadılar. Onu öldürmek için yola çıkıp da iman edenler, Müslüman olmadan önce saatlerce ikna turlarından geçip, O'nunla oturup kalkma fırsatı bulamadılar. Hanımları olan annelerimiz bile, O'nunla günlerce baş başa kalma fırsatı bulamadılar.

Kardeşlerim,

Onlar, "mü'min kimdir" sorusunun en berrak cevabıdır. En iyi namazı kıldılar. En güzel orucu tuttular. En güzel şehadetlerle Allah'a kavuştular. İnfakin en cömert olanını yaptılar. Hicretin en delikanlıcasını yaptılar. "Allah" deyince bütün göklere kanatlanıp uçacak kadar yürekleri heyecan doldu. "Kur'an kitabımdır" dediler ve herhangi biri, sanki Kur'an sadece ona inmiş gibi Allah'ın kitabını sahiplendiler.

Biz ise on binlerce çocuğumuzu hafız yetiştirdiğimiz hâlde, yüz binlerce gencimizi, okullarımızda, medreselerimizde İslam'la donattığımız hâlde, o heyecanı sadece ashabı kiramin hayatını dinlerken anlayabiliyoruz, eğer anlayabiliyorsak.

Kardeşlerim,

Onlara inen Kur'an ile bize inen Kur'an arasında bir fark yoktur. Peygamber aleyhisselamdan dinledikleri hadisleri, biz de dinliyoruz. Ama bir farkımız vardır. "Nasılsın Sevban" diye sorduğunda Efendimiz, sahabi: "İyiyim ya Resûlullah, akşam eve gittim, sabaha kadar Rabb'imle beraberdim, cennetlerdeydim, Rabb'im Arş'ını seyrettim" diyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "sen ne dediğini duyuyor musun" dediğinde, "duyuyorum ya Resûlullah, sen mescitte Arş'ı anlattın, ben eve gittiğimde, o Arş'a iman eden biri olarak kendimi Rabb'im Arş'ına bakar buldum" diyor.

Aziz Kardeşlerim,

Sır buradadır. Mescide Resûlullah'ı bir kere görmek, bir cümle duyabilmek için gittiler ama "o cümleyi duymazsam ben öleceğim" gibi dinlediler. Vaaz dinlemek için değil, söylediğini hemen hayata geçirmek için dinlediler. "Boğuluyorum tutun elimden" diye bağırana birisine uzatılan bir ele nasıl tutuluyorsa, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem elinden öyle tuttular.

Yaşlandıkları için hacca gitmediler. Burada pot kırdık, Mekke'ye gidip toparlayalım düşüncesiyle gitmediler. "Cahiliyede boğuluyorum, beni Resûlullah kurtarsın" diyerek tek bir söz dinlediler. O bir söz, onları iman ettirdi. İman ettirdikten sonra mükemmel Müslüman yaptı. Sonra da şehit veya gazi olarak Rabblerine kavuştu.

Burada bize bir mesaj var. Kur'an ayetlerini belki de binlerce sahabeden daha fazla biliyoruz ama bir ayet bilip, Rabb'ine en iyi mü'min olarak kavuşan biri gibi hayat yaşayamıyoruz. Keşke tek bir hadis bilseydik de, o hadis tepeden tırnağa kadar bütün hayatımızı Resûlullah'a bağlasaydı. Vitrinimizde onlarca yiyecek çeşidi var, gıda sıkıntısı çekiyoruz. Öbürünün de bir dilim ekmeği var ama karnı tok dolaşiyor. Hâlimiz buna benziyor. Çok biliyoruz, pratiğe uyarlamıyoruz. Onlar, az biliyorlardı ama Allah'ı bulacak kadar biliyorlardı.

Kardeşlerim,

Elbette "çok bilgi sakıncalıdır, az bilelim" demiyorum. "Bu bildiklerimiz bizde ne oluyor" bunu soruşturuyorum.

Bugün burada bazı âlimlere göre, İslam dininin dörtte bir oranında ağırlığını taşıyan bir hadis şerif okuyacağım. Bu hadis, bir âlimin gözünde, mesela; Ebu Davud'un gözünde İslam'ın ağırlığının dörtte birini taşıyor. Biz bunu, buradan bütün Müslümanlığımızın yüzde birini bile oluşturamayacak gibi götürürsek, kendimize yazık ederiz.

Burada dinlediğimiz bu hadis şerifi en azından şu dakikadan itibaren Müslümanlığımızın yüzde yirmi beşini toparlamış, bizi Resûlullah'a dörtte bir oranında yaklaştırmış olarak, sorunlarımızın en az bir bölü dördünün giderileceği yola girmiş olduğumuzu düşünerek dinlemek zorundayız.

Kardeşlerim,

Bu, böyle bir hadisle buluştuğu zaman, kendisini Allah'ın cennetinde hisseden sahabenin yoluna girmek demektir. Peygamber öldürmek için evinden çıkıp, o eve iki saat sonra Müslüman olarak dönen adamlar ya bir ayet, ya iki hadis şerif dinleyip geri geldiler.

Allah, ispat etmiştir ki; Peygamber'in Ümmeti'ne nasihatleri olan hadisi şerifler, yüzlerce insanın kanına bulaşmış, katil ruhlu, şarapçı, zinacı, kendi çocuklarını toprağa gömecek zihniyetteki insanları bile melekleştirip evlerine çevirmeye muktedirdir. Bu, ispat olmuş bir gerçektir. Bunun için biz, "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem diyor ki" diye başlayan bir cümleden sonra bütün alıcı kudretimizi devreye sokup, "ne diyor" diye hareketlenmezsek eğer, ashabı kiramla aramızdaki uçurum mesafesindeki farkı kapatamayacağız demektir.

Bir mü'min, ashabı kiramın kurtulduğu ile kurtulacaktır. Ashabı kiramın yükseldiği ile yükselecektir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem özel dualar yaparak, özel eğitimler vererek kimseyi yükseltmedi. Özel duasıyla birisi yükselecek olsaydı, sevdiği amcasının kurtuluşu için, içinden geçen hasreti o amcaı kurtarırdı. Hiç de öyle olmadı. Herkese verdiği eğitiminden, nasibi olanlar, Allah'ın iyi kulları olarak cennete girdiler.

Müslüman Kardeşlerim,

Ümmeti Muhammed'den olmakla şereflenmiş kardeşlerim, Resûlullah eczanesinden alınmış ilaçları, hepimiz şahsımız, çocuklarımız, sorumlusu olduğumuz, elimizin altındaki insanlar için, ne kadar kullanabildiğimizi ölçelim lütfen. "Fılan hadisi dinledikten sonra, filan ayeti dinledikten sonra ben, filanca işi bırakmışım" diyene ne mutlu. "Bu hadisi belki ellinci defa duyuyorum ama ne yazık ki hâlâ aynı insanım" diyenin de vay hâline.

Bir kere dinleyenler, meleklerle yarıştılar. Kırk kere dinleyenler de hadis okuyana "bunu duymuştuk, başka hadis yok mu" der gibi baktılar. Bunlar kıyamet günü aynı meydana toplanacaklar, bunda şüphe yok. Resûlullah'ı damarlarındaki kan gibi, "o olmazsa ben duymam, görmem" diye düşünerek dinleyenler de dirilecek. "Ne diyor, bu ne demektir, bu zamanda böyle mi anlaşılır" diye sorgulayanlar da dirilecekler. Allah adaletiyle muamele edecek. Rahmet ve lütfuyla muamele edecek de inşallah hepimiz kurtulacağız diye umut ediyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

Şimdi bu hadis şerif, "İslam'ın ağırlığının dörtte biri bu hadistir" dedikleri bir hadistir. Cennet ve cehennemle, dünya ve ahiretimizle ilgili İslam dinimizin ağırlığının dörtte biri bu hadistir. Hadis âlimlerinin "dörtte bir oranında Müslümanlığın sahiplenmiş oluyor" düşüncesini yakalayabilmek ve hadisi özümseyebilmek için, buyurun hepimiz kulağımızla, gözümüzle, bütün organlarımızla ve yüreğimizle Peygamber Efendimiz'in şu kısacık cümlesini dinleyelim.

İnsan, Ebu Davud'un, "İslam'ın dörtte bir ağırlığı bu hadistedir" dediği şeyi sayfalar dolusu zanneder. Bir satır bile değil. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem diyor ki: "Bir insanın Müslümanlığının güzel olması, onunla ilgili olmayan şeyi terk etmesine bağlıdır."

Bu hadis, âlimlere göre Müslümanlığın dörtte bir yükünü taşıyormuş. İslam'ın dört kolonundan birisi olan bu hadis ne diyor? Müslüman, kendi ile ilgili olmayan şeyleri terk eder. Anadolu deyimiyile;

her şeye burnunu sokmaz. Böyle Müslüman, güzel Müslümanmış. Bu, “Kişinin Müslümanlığının güzelliğidir” buyuruyor.

Her şeyden önce bundan ne anlaşılıyor kardeşlerim. Müslümanlığa itiraz yok, ama Peygamber aleyhisselamın dilinde “güzel Müslüman” diye bir kavram var. Tamam, cenazen kılınır, Müslüman mezarlığına defnedilirsin ama Müslüman’ın da güzeli var.

Demek ki; güzel Müslüman burnunu her şeye sokmayan Müslümanmış. Her şeye karışan, her dalda uzman, her işten anlayan, her dedikoduda yetkili olan insan ise Müslümanlığına diyecek yok ama Müslümanlığı güzel değil demek ki. Top oynarken en iyi topçu, siyasette üstüne yok, ilim de benzeri yok, takvada rakipsiz, bir tek ölmediği için cennete girememiş uzman. Uzmanlık uzmanı, bütün uzmanlıklar onun uzmanlığı. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, her şeyden anlayan değil, bir işi çok iyi yapan Müslüman’a “iyi Müslüman” diyor.

Kardeşlerim,

Âlimlerin, “İslam’ın ağırlığının dörtte birini taşıyor” dediği şu hadis şerife bir bakınız. Cihat, oruç, teheccüd, hafız olmak, sadaka vermek, bol bol cami yaptırmak, görüyorsunuz ki böyle bir şey yok.

“Her işe burnunu sokma” diye Anadolu lehçesiyle benim özetlediğim bir hadis bu. Hadis, bu kadar. Hadis şerifin başı da yok, sonu da yok. Yukarısını kısıp, aşağısını kısıp ortadan bir cümle de almadık. Kişinin Müslümanlığının güzelliği, güzel Müslüman olması onunla ilgili olmayan şeyi terk etmesidir. Çünkü her işe karışan, her işten anladığını zanneden Müslüman, başı dertten bitmeyen Müslümandır.

Kardeşlerim,

Bu akşam burada, bu hadis şerifi tıpkı bir sahabenin bir cümle öğrenerek, meleklerle yarışacak duruma geldiği gibi dinleyebilesek, bugün dörtte bir oranında kaliteli mü’min olarak Allah’a kavuşuruz. Dörtte bir az değil ki. Gerisini de namazımızla, orucumuzla tamamlarız. Yüzde elliye bulursak, zaten cennete girdik demektir.

Dikkat buyurunuz, bu hadis ek yük getirmiyor, yükümüzü alıyor. “Başını her yere sokma” diyor. Birazdan inşallah örnekler vereceğim. Gereksiz yere başımızı dertlere soktuğumuz için Allah’tan uzaklaştığımız örnekler var.

Kardeşlerim,

Âdem aleyhisselamdan beri insanoğlunun vakit ve kapasite sorunu vardır. Hayat, hiç kimseye bol bol yetecek kadar değildir. Emekli insanın da, hiçbir işi olmayanın da hayatı, ona yetmeyecek kadar dardır. Bir de buna iyi Müslüman olmak, Allah’ın rızasını kazanmak gibi ek bir branş getirince, herkesin en hassas ölçülerle hayatını, vaktini, kimliğini ve birikimini kullanması gerekir.

Bunun için meleklerle yarışacak bir nesil yetiştirmek isteyen Peygamber aleyhisselatu vesselam Efendimiz “seninle ilgili olmayan bir işle uğraşma, vaktin sana kalsın” demektedir.

Biz, vakit deyince saate bakıyoruz, “üç saatim daha var” diyoruz. Öyle değil kardeşim, sadece yirmi dört saatlik vakti konuşmuyoruz. Beyin kapasiten, düşünme kapasiten, sabır, tahammül gücün,

sinir sisteminin dayanma oranı, bunları konuşuyoruz. Bunların hepsi, vakit gibi sınırlıdır. Hiçbir şekilde sinirlenmeyen insan olur mu? Yorulmayan beyin olur mu? Ne verirken ver ezberliyor, kafanda kalıyor, hiç doluluk oranı vermiyor. Böyle bir beyin olabilir mi? Hayır, beyin sınırlı, kapasite sınırlı, kaslar sınırlıdır. Bu dünya hayatını yaşayan herkes, sınırlı zaman ve sınırlı imkân kullanıyor.

Her şeyden anlayan, çöplüğe dönmüş bir kafayla kulluk yapmaya kalkacağı için o kişi, Allah'ın razı olacağı işleri, razı olacağı kalitede yapamayacak demektir. Bunun için, gerek dünya hayatı açısından ve gerekse ibadetler açısından benimle ilgili olan ve olmayan diye iş ayırımı yapan, vaktinden, beyin, kas, dayanma gücünden, sabır oranından cennete gitmek için gerekli olacak kadar stok yapıyor demektir.

Akşama kadar orada burada insanların bin bir işiyle uğraşan birisinin, akşam kendi çocuklarıyla huzurlu bir saat geçirmeye vakti olmaması, buna tahammül edememesi kadar doğal bir sonuç var mıdır? Allah'ın birinci dereceden emaneti hanımın, çocukların ve kocandı. Sen ise onun bunun dedikodusu ile, kimin ne sorunu var kimin ne sorunu yokla meşgul oldun.

Dedikodu, gıybetle veya siyaset, ticaretle akşama kadar uğraş, sonra da akşam, gözlerinden kıvılcım fıskıracak gibi otur eşinin karşısına ve "sus ya, yeter" de. Gündüzden pay bıraksaydın eşine, tahammül edecek, çocukların gürültüsünden rahatsız olmayacağını vaktin kalacaktı. Tahammül oranın kalacaktı.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, tek bir kelime de olsa, daha iyisi olabilecek bir söz söylemez kardeşlerim. O, en güzel sözleri, en kısa şekilde beyan eden bir Peygamber'dir. Bu hadis şerif, Ümmeti Muhammed'in stresli yıllarında, keyifli yıllarında, fakirliğinde ve zenginliğinde Allah'ı arayanlar açısından dörtte bir oranında eğitim malzemesidir.

Aksi takdirde bu dünyada, hiç kimse eşine sabretme vakti bulamayacaktır. O zaman, herkesin çocuğunun saçını okşarsın ama sinirlendiğin için de kendi çocuğunu saçından tutup kaldırırsın. Vakıftaki caminin önündeki merhametli adam, neredesin sen? Dünya yetimlerine ağlama edebiyatı yapacak yerde, biraz, senelerdir sen sağ olduğun hâlde, yetim bir ruhla yaşayan çocuğunla ilgilenseydin. Ama vaktin yok, tahammülün yok. Ev sobası, sokağı ısıtmak için kullanılıyor. Böyle çarpık bir ısıtma sistemi olmaz.

Aziz Kardeşlerim,

Peygamberimiz, hayatımızı düzene koymak için vardır. Bize cennete giden yolları gösteriyor. Ancak bu yollar dünyadadır. Dünyada Peygamber aleyhisselamdan yüzde yüz istifade etmemiz gerekiyor. Bu nedenle kesinlikle şunu anlıyoruz ki; insan olarak sınırlı kapasite, sınırlı imkân ve sınırlı tahammül gücüyle bir hayat yaşıyoruz. Kulluğumuz, ibadetlerimiz, dünya ilişkilerimiz, aile ilişkilerimiz her şey için bu geçerlidir.

En güzel Müslümanlar, kendisiyle ilgili olmayan işle uğraşmayan Müslümanlardır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "dünya ve ahiret menfaati açısından ne yararlıysa onunla uğraş" diyor. Dünya hayatı açısından sana ne gerekiyorsa, ibadet ederken, aile ilişkilerinde, çalıştığın iş yerinin hakkını verirken onunla uğraşacaksın.

Kardeşlerim,

Herkes, benimle ilgili olanlar ve olmayanlar diye bir liste yapabilir. Herkes kendi özel hayatını yaşıyor ama ben, bütün Müslümanlar açısından “benimle ilgili olan ve olmayan” diye ayırım yapabilecekleri bir iş listesi dokümanını vermeliyim.

Kardeşlerim,

Bir; Müslümanlar arasında “kim hangi gruptandır, hangi mezheptendir, hangi etnik yapındandır” demek ve bununla uğraşmak Müslüman’ı ilgilendirmeyen bir iştir. Bununla uğraşan dörtte bir oranında enerji kaybetmiştir. Çünkü biz Ümmeti Muhammed’iz.

Ümmeti Muhammed’in içindeki bir parça, ümmet değildir. Kâbe’nin herhangi bir taşı değerlidir ama Kâbe değildir. O taşların bütününden Kâbe ortaya çıkar. Ümmeti Muhammed bir insanın etrafında veya belli bir ilkelerin etrafında toplanmış üç-beş kişi değildir. Kur’an etrafında toplanmış, “la ilahe illallah Muhammed Resûlullah” diyen insanlar topluluğudur. Gaye budur, hedef budur. Biz bunun için bu dünyada varız. İmtihanımız da budur.

Bu sebeple; bunun alt parçalarından biriyle uğraştığın zaman, seninle ilgili olmayan bir şeyle uğraşmış olursun. Şeytan sana “maşallah, bizim dergiyi ne kadar sattırmışsın, ne kadar çok abone yapmışsın, senin işin tamam” der. Allah ise, Kur’an ve Peygamber aleyhisselamın ekseni etrafında döndüğün tur sayısına bakacak. Demek ki, benimle ilgili olmayan bir numaralı konu; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve kelime-i tevhid dışındaki ayırım ve ayrıklarla vakit geçirmemdir.

Filancanın mezhebi, filancanın etnik yapısı, filancanın görüşleri; Resûlullah ve onun ashabı dışında hiç kimse bu dünyada uğruna sabahlara kadar uykusuz kalınmaya değer biri olamaz. Biz Ümmeti Muhammed’iz. İnsanlığın son gemisi olan bu Ümmet’in kalitesi, başka bir ismin etrafında olduğumuz zaman erir gider.

Bu, bir vakit zayıttır, kaslarımızı boşa yorarız. Sonunda, birbirimizi üzeceğimiz sonuçlara ulaşacağımız için de Allah’ın gazabıyla sabahlarız.

İki; Müslüman, diğer bir Müslüman’ın özel hayatıyla ilgilendiğinde, kendisiyle ilgili olmayan bir şeyle uğraşmış olur. Böylece de güzel Müslümanlık kapasitesini kaybeder. Eve geldiğinde, “filanca karısını dövmüş” diye mutlu bir basın haberi verdiğinde, “nasıl dövmüş, haklı mıymış, haksız mıymış” diyerek o geceyi harap eder. Şeytan onları alkışlar, o da mutlu olur. Ama kimsenin eşinin, çocuğunun hiç kimseyi ilgilendirmediği bir dünyada, seninle ilgili olmayan şeyle uğraştığın için kapasite kaybın oldu. Allah için harcanması gereken şeyleri, dedikoduda harcadın, bir de vebal aldın.

Mü’min, kimsenin özel hayatıyla ilgilenmez. Hakem tayin edilersen, savcıysan, hakkını savunacaksan o zaman olabilir. Komşu, komşunun sırlarıyla ilgilendiğinde, İslam’ın dörtte biri zarar gördü demektir.

Kardeşlerim,

Üçüncü olarak da; Müslüman’ın soy ağacını hacrül esved gibi değerli görmek zorundasın. “Sen kimin çocuklarısın” diye Âdem aleyhisselamın zamanına kadar ecdat taraması yapmak, bu zamanda ve bütün zamanlarda enerji ve kas kaybıdır. Soy ağacı incelemek yoktur.

Bize din bırakıp giden Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem son mesajında ne buyurdu? “Âdem’in çocuklarıdır, Âdem topraktandı. Allah’ın katında bir tarağın dişleri gibisiniz.” deyip gitti. On sekizinci dedesini buluncaya kadar oturma üstüne oturma yapanlar, kendisi ile ilgili olmayanla ilgileniyorlar demektir. Sen “ahirette şu dedenin torunu olarak yaratılmam” diyerek seçmediğine göre şimdi neden araştıracağını? Sağ olan babanın, hizmetinde bulun yeter.

Babanın nerede olduğundan haberin yokken, sen on sekizinci dedeni araştırıyorsun. Gereksiz soy araştırmaları, insanın dörtte bir oranında çökmesine neden olan şeytan yatırımdır. İbrahim aleyhisselama mı dayanacak ki soyun arıyorsun. Hem dayansa ne olur? Ebu Leheb’in, İbrahim aleyhisselama soyu dayandı da ne oldu? Biz Ümmeti Muhammed’iz. Sıradan iş yapamayız.

Kardeşlerim,

Dörtte bir oranında çökme ve güzel Müslüman olma fırsatını kaçırmamızın dördüncü nedeni de; geçmişin kapanması gereken dosyalarıyla meşgul olmaktır. Buna günahlar da dâhildir. Geçmişte pazarlık yapmayı unuttuğu için, yirmi beş kuruş fazla harcadığı olayı, üzerinden yirmi beş sene geçmiş olmasına rağmen askerlik hatırası gibi tekrar ediyor. Delikanlı iken bulaştığı günahı, Çanakkale yiğitliği gibi anlatıyor.

Hâlbuki Allah “kapat” diyor. Rabb’in, “Settar” ismini sana tanıtıyor. Kapatana Allah’ın, her şeyi açan kulu olmaz. Eşler arasında da, talebe-hoca ilişkisinde de, arkadaşlık ilişkisinde de Settar olan Allah’ın kulları, setrederler. Ama tesettürün bile açılmak anlamına geldiği bir zamanda, enerjinin kaybolduğu noktalardan birisi de budur kardeşlerim. Boş işlerden birisi geçmişi irdelemek, çöplüğü karıştırmaktır. İnsan, enkaz yığınları arasında cenneti bulacağını zannetmemelidir.

Kardeşlerim,

Beşincisi; sıradan atasözleri üzerinden geçirilen muhabbetler de kesinlikle, dörtte bir oranında boş enerji zayıtıdır. Sıradan işler nedir? Geçen sene bulduğumuzda, köyümüzdeki ağaçları devletin kamusallaştırdığını konuşmuş, araziler gitti demiştik. Bu sene bulduk, “ya o araziler neydi” diye yine konuşmaya başladık. Geri gelmesi için bir kanun çalışması, bir umut da olmamasına rağmen seneye tekrar bulduk, “hey gidi bizim ormanlar neydi” demeye başladık. Ormanlar büyüdü, odun oldu, talaş oldu hâlâ orman muhabbeti devam ediyor. “Bizim köy, mübarek” demek boş sözlerdir. Sanki, İbrahim aleyhisselamın doğduğu köyden bahsediyor.

Ben “futbol seyredilir mi, seyredilmez mi” bunu konuşmuyorum. Konuşsam, “kalbi kırılan gençler olur mu” diye merak da etmiyorum, bu kürsüyü futbol konuşmaya da uygun bulmuyorum. Ama şunu da söylemezsem kıyamet günü yakama yapışan çok olur. Bir insan, Ankara’da otururken, televizyondan İstanbul’da yapılan bir maçı seyredip “vursana, tam ortadan, sağdan vur” diye bağırır mı? Veya atılmış bir golün üzerinden, ligin bitmiş, şampiyon olmuş olmasına rağmen o gol, her akşam bizim evde atılıp duruyormuş gibi konuşulur mu?

Bu Ümmet, Uhud eteklerinde bir hadis dinlediği için, meleklerle boy ölçüştüren Hamzaların devamı bir Ümmet olma iddiasında zorlanacak kardeşlerim. Meşguliyet alanlarımız kesinlikle çok önemlidir. Nasıl eğitimciler, psikologlar, pedagoglar önlerine bir hasta geldiğinde “çay içer misin” diye başlıyorlar. O da bakıyor ki, doktor ama çay ısmarlıyor “tabii içeriz abi” diyor. Ona bir çay getiriyor, sonra da kocasının, babasının, karısının, öğretmeninin söktüremediği bütün dişleri tek tek söktürüyor. Velisini de çağırıyor “bunun böyle sorunları var” diyor. “Yahu sen bunu nasıl konuşturdun” diyor.

Şeytan da kardeşlerim, önümüze böyle şeyleri koyuyor, bizi bülbül gibi söktürüyor. Müslümanlık kalitesinin dörtte birini, boş şeyler uğruna heba edip gidiyoruz. Evet, ben böyle anlatınca güldürüyorum. Allah ağılatmasın bizi ama korkarım gülünecek hâlimize gülüyoruz.

Kardeşlerim,

Altıncı noktamız; Müslüman ev mahremiyeti sahibi insandır. Kitabımız Kur'an, doğurduğumuz ve doğumların büyük oranda alt yapısını oluşturan yatak odalarına bile "belli vakitlerde çocuklar girmesin" buyuruyor. Müslüman'ın dışarıya karşı mahrem, evin içinekilere karşı da mahrem alanları vardır. Kaynanalar, kaynataalar, görümceler, teyzeler, ağabeyler, kayınlar, kayınçolar girdikleri evde tuvaleti ve banyoyu dikizlemekten hayâ ettikleri gibi, aile içinde olup bitenleri dinlemekten ve konuşmaktan da Allah'tan utanmalıdırlar.

Kardeşlerim,

Eve gelen akrabadan dolayı evine fitne ve fesat girmiş bir Müslüman'la kıyamet günü karşılaşmak; yapılan hacları, tutulan oruçları ona vermekle sonuçlanabilir. Güzel Müslüman, kaliteli Müslüman ahiret derdiyle meşgul insandır.

Kardeşlerim,

Kendi oğlunun, kızının, gelininin evi de olsa, başkasının yatak odası diye bir odanın bulunduğu bir evin mahrem alanına girmek, bu Ümmet'in insanların işi değildir. Ve bunu bize Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, İslamlığımızın dörtte bir oranında varlığı veya yokluğu çapında ders olarak öğretip gitmiştir.

Kardeşlerim,

Mâlâya'nî dediğimiz, seni, beni, onu ilgilendirmeyen, ömrümüzü çürüten, kas gevşekliğine neden olan, uykusuz bırakan, gerginleştiren, sabır gücümüzü azaltan sıkıntılarımızdan yedincisi ne biliyor musunuz? Bu sıkıntı; yirmi sene Mekke'de Ebu Hureyre'den ders okumuş olsan bile, anlamayacağın çaptaki derin ilmi meselelerle meşgul olmandır. Cumaya zor gidiyor, televizyon seyrediyor. Konuştuğu meselelere bakıyorsun, ashâbı kiram bir araya gelseler o meseleyi anlamazlar. Din meselesi konuşuyor, "o caiz mi, bu haram mı" diyor. Bu tuzak değil de nedir?

Kardeşlerim,

Abdullah ibni Mesud sahabeden birisidir. Onu görenler de tabiin oluyor. Onu görenlerin bulunduğu bir mecliste, ilmî, dine dair hassas konuların konuşulduğunu görmüş de demiş ki; "bakın Ömer'in zamanında böyle şeyler konuşulsa, Ömer, 'ne cevap vereceğim' diye Bedir Ashab'ını toplardı. Siz maşallah, her cevabı veriyorsunuz."

Her şeyden anlıyor. Müfessir mi? Müfessir. Fıkıhı, zaten uzmanlık alanı olarak görüyor. Hadiste, her türlü uydurma hakkı var. Kelam ilmi hakkında bile konuşabiliyor. Ebu Hanife, onun talebesi de olmayabilir. Bu tuzaktır. Dikkat et, doktorun cerrahi aletleriyle oynuyorsun, elini keseceksin, gözünü çıkaracaksın. Sen krem sürmeyi bile bilmiyorsun, doktorun teknolojik cihazlarıyla oynuyorsun. Kaç yıl medreselerde eskidin? Konuştuğun kitap Allah'ın kitabı, bunun farkında mısın? "Bana göre" diye başladığında öyle cüretli konuşuyor ki, otuz tane tefsir yazmış adama benziyor. Bu tefsirler hep bunun elinden çıkmış zannediyorsun.

Kardeşlerim,

Biz şeytanı, kazmayla bizi caminin kapısında bekleyecek zannediyoruz. Dikkat edelim, elinde Mushaf'la bekliyor olabilir. Bizi dörtte bir Mushaf'la çökertir. Allah'ın ve Peygamber'in konuşacağı bir şeyde "bana göre" dersin, ölüp gidersin. Bu meseleyi, bu tefsir konusunu okuyorsun, yirmi sene, elli sene daha ömrün olsa bu sana gerekli mi? Uygulayacak alanın var mı? Yok. "Ali'yle Muaviye niye kavga ettiler?" bunu konuşuyorsun.

Sen ağabeyinle on beş senedir niye konuşmuyorsun? Seninle bu konuyu hiç konuştuk mu? Senin apartmanında kaç mü'min birbirleriyle konuşmuyor, onlarla ilgilendin de mi, bin dört yüz sene öncesine gittin? Bunun, şeytanı mutlu etmekten başka bir faydası var mıdır?

Senin Peygamber'in şeytandan, düşmandan Allah'a sığınır gibi: "Rabb'im bana faydalı olmayacak ilimden sana sığınırım" diyor. Şeytandan Allah'a sığınır gibi, faydası olmayacak ilimden de Allah'a sığınıyor. Çok bildiğini zannetme hastalığını, iblis denen mel'un başımıza bela etti. "Ateş, toprağı yakar" diye bir mantık üreterek çok bildiğini zannetti. O kafayla hâlâ gidiyor. Bu sebeple mü'minin faydalı bir şeyle meşgul olması gerekiyor.

Kardeşlerim,

Bir örnek vermek istiyorum. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in Mehdi aleyhisselam diye birinin geleceğine dair sabit, hiç tereddüt edilmeyecek hadis şerifleri var. Buna inanmamak tehlikelidir. Ama "Mekke tarafında, kuzeyden gelecek, gidin orada bekleyin" diye tek bir hadis de yoktur. Allah "sabahleyin güneş doğacak" dediği için biz de güneş doğarsa namazımızı kılıyor, doğmayınca da namazımızı kılmıyoruz. Bu sebeple; Mehdi'ye inanmak var, Mehdi enstitüsü kurup araştırmak yok.

Kardeşlerim,

Ne zaman geleceği belli olmayan, belki gelince seni lanetleyecek bir Mehdi'yi, saatlerce konuşmanın ne gereği var? Kaç hadis okudun? Mehdi aleyhisselamla ilgili ne anladın? Şeytan meşgul ediyor. "Şu namazda sehiv secdesi nasıl yapılıyor" diye sorunca akan sular duruyor. Mübarek adam, namazlarını hep düzgün kılmış, hayatta hiç sehiv secdesi yapması gerekmemiş ki. Orucun inceliklerini biliyor musun? Daha önemli olan budur.

Mehdi'nin gelmesi iyi bir şey değil ki. Mehdi gelince, Müslümanlar ancak göklerden destekli biri geldiği takdirde, durumları düzelecek hâle gelmişlerdir demektir. Mehdi aleyhisselam bunu gösteriyor. Bu Ümmet'in görevi; Mehdi'nin gelmesine gerek bırakmayacak kadar Allah için gayret etmektir. Mehdicilik yoktur. Biz bununla niye meşgul olalım ki?

"Peki, sırat köprüsü asmalı köprü mü olacak, nasıl olacak?" mü'min bunu konuşur mu? Mizan olacak Allah amellerimizi tartacak, acaba dijital mi olacak? Böyle şeyleri diline alan mü'min, kıyamet günü Allah'tan utanmayacak mı? Ahiretin ağırlığı, azameti, ürkütücülüğü Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in, ashabı kiramın uykularını kaçırıldı. Bu konu nasıl çay içerken muhabbet konusu olabilir? İşte kardeşlerim, Müslümanlığımızın dörtte birinin gereksiz yere, nasıl gittiğini lütfen görünüz.

Bir gereksiz alan daha açayım. Müslümanlar, Peygamberlerinin varisleri olan âlimleri kiloya göre tartarlar mı? Sana, "buyur âlimlerden ol" denilince "biz kim, ilim kim" demene rağmen âlim

dövüşü yaptırıyorsun. Filancaya “kutup” filancaya “yan kutup” filancaya “Kâbe” dedin. Bu payeleri nereden verdin? Kimin, ne olduğunu Allah’tan başkasının bilmesi mümkün değil. Bunlar boş işler. Âlimlerin, Allah dostlarının dediğini yap; onları neden dövüştürüyorsun?

Kardeşlerim,

Bütün insanlık Ümmeti Muhammed’e kaplan sürüsü gibi çullandı. Ümmet, üç tane âlimi varsa, onların etrafında toplanacak. “O âlim kime bağlı, bu âlim kime bağlı, o âlimin geçmişinde ne var, geçen gün o âlim şunu mu yaptı” diye, peşinden gideceği adamların, konuşulmaması gereken insanî eksikliklerini konuşursa, Müslüman bir toplum kimin peşinden gidecek? Şeytan, kimlik numarasına göre, “filan numara gelsin” demiyor, kimseye özel bir davetiye gönderdiği yok. Şeytan, zaten tenezzül edip bizim gibilerle uğraşmıyor. Ama gözümüzde âlimlerimizi, Ümmet’in büyüklerini, önderlerini yıpratıyor. Bu sefer peşinden gidecek adam bulamıyoruz.

Neden biz bir akraba muhabbetinde kardeşlerimizle, arkadaşlarımızla oturduğumuzda, böyle bir konu açıldığında “kardeşlerim, siz ne yapıyorsunuz? Bu adamlar Ümmet’imizin önünde duruyor, bunlar bu zamanın âlimidir, niye bunları böyle irdeliyorsunuz” diyemiyoruz? Madem daha iyisini biliyorsun, yap. Seni Allah tenkit uzmanı olarak mı yarattı?

Kardeşlerim,

Herkes medyacı, herkes savcı, herkes yetkili, herkes etkili olursa, başımıza bela olarak dışarıdan bir düşman aramamız gerekmiyor. Şeytan beceriyor, bizimle avucunun içinde oynuyor. Şeytan bizimle oynamaya fırsat bulmasın diye sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Müslümanlığımızın dörtte birini garanti altına alacak mesajını bize vermiştir.

Kardeşlerim,

“Müslüman’ın güzelliği, onunla ilgili olmayan şeyi terk etmesindedir” hadisini nasıl uygulayacağımızı anlatacağım. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir hadisi şerifi var. “Kimseden bir şey isteyip almayın” buyuruyor. Bu, “onurlu olun, istemeyin” demektir, bir başka manası yok. “Veren el olun, alan el olmayın” diyor. Bu sözü, ashâbı kiram çok meşhur bir hadis şerif olarak dinlemişler. Felsefeyle din anlamaya çalışan bir nesil olarak, ashâbı kiramın ne kazandığını ve bizim ne kaybettiğimizi görüyoruz.

Kardeşlerim,

Bu gece, bu hadisi inşallah kendimize uyarlarken, şu örnek üzerinden uyarlayalım. Sahabeden birisi hayvanıyla yolda gidiyor. Hayvanını dürtmek için olan kamçısı yere düşmüş. Hayvan kolay inilip binilen, merdivenli bir mahlûk değil. Oradaki gençlerden biri de attaki sahabeye vermek için yere eğilip almış. Sahabe, “bırak onu oraya oğlum. Resûlullah bize ‘kimseden bir şey almayın’ dedi, ben onu senden almayayım” demiş. İnmiş, kamçısını almış, hayvanına tekrar binmiş.

Bir söz dinleyip nasıl göklere doğru kanatlandılar? İşte böyle. Hâlbuki zaten Resûlullah’ın bu sözü “dilenmeyin, kimseden yardım almayın” demektir. Ama onlar bunu, Peygamber dediği için, “kendi kırbacımı da kimseden emanet olarak almam” diye anladılar. Peygamber’e böyle uyulur. Sen, “O, şunu demek istemiştir, bunu demek istemiştir” diye bir kapı açtın mı, Peygamber sana bir daha hiçbir şey demez. O hep, “şöyle demek istemiştir” dediğin biri olarak kalır o zaman.

Kardeşlerim,

Bu hadisi şerifi eve götürüyoruz. Ailece, evlatlarımızla, dostlarımızla, kardeşlerimizle dünyadan kopmamak, işten, gten ayrılmamak, ateşin içine girmek ama yanmamak şartıyla, bu hadisi hayatımıza ne kadar uyarladığımızı bakacağız. İnşallah Rabb'imiz, bir dahaki yıl bize bu günü gösterdiğinde, en azından dörtte bir oranında takviye edilmiş bir Müslümanlıkla Rabb'imizin huzurunda olacağız.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve alâ âlihi ve sahibi ecmaîn.

Vel'hamdlillahi Rabb'il alemîn